

til sin tid gives jordemødrene en sådan bemyndigelse, må spørgsmålet om det økonomiske grundlag for såvel de privatpraktiserende jordemødres som for distriktsjordemødrenes anskaffelse og drift af eventuelle narkoseapparater gøres til genstand for selvstændig forhandling mellem de interesserede parter. Forslagets § 14, stk. 2, foregriber ikke en fremtidig ordning på dette område, idet det ikke har været tanken, at udtrykket sygeplejeartikler m. v. uden videre skal omfatte de heromhandlede udgifter.

Spørgsmål 10. Ad § 15. Hvorfor har jordemoderen intet retskrav? (Der kan komme en nødsituation).

I henhold til forslagets regel vil jordemoderen ikke være stillet anderledes end andre, der på grund af sygdom af rette vedkommende får ordre til at afholde sig fra deres virksomhed. Dette vil sige, at hun kun kan få erstatning, når dette er hjemlet i lovgivningen iøvrigt, jfr. navnlig epidemilovens §§ 16, 25 og 32 (praksisforbud udstedt af epidemikommisionen).

Reglen svarer til den hidtidige retstilstand, jfr. § 4, stk. 2, i den gældende jordemoderlov samt § 11, stk. 3 og 4, i jordemoderinstruksen, men er indsat for at afskære tvivl. Fra lægelig side er det iøvrigt blevet påpeget, at de bestående regler på dette punkt ikke medfører større økonomiske tab for jordemødrene, idet praksisforbud ofte vil kunne undgås, når jordemoderen anvender handsker og ansigtsmaske.

Spørgsmål 11. Ad § 18. Hvor mange svangre kvinder optages i jordemødres hjem? F. eks. i de sidste 10 år?

Der foreligger fra den senere tid kun oplysninger for årene 1944 og 1950. I disse år fandt der henholdsvis 172 og 93 fødsler af denne art sted i jordemødres hjem. I 1950 var der 35 jordemødre, der optog gravide kvinder i hjemmet.

II. Forslag til lov om distriktsjordemødre.

Spørgsmål 12. Ad § 1. Kan en læge ansættes som jordemoder (de små øer)?

Det har ikke været tanken, at lægen i et område, hvor der ikke er tilstrækkeligt grundlag for ansættelse af en distriktsjordemoder, skulle ansættes som sådan, men man har ment, at der vil kunne træffes aftale med lægen i sådanne områder — navnlig mindre øer — om at varetage jordemoderarbejdet mod et særligt vederlag. Der findes således allerede sådanne særlige aftaler med lægerne på Sejerø, Femø, Fejø og Anholt, hvor der ikke er ansat nogen distriktsjordemoder. De pågældende læger har her påtaget sig mod en nærmere fastsat ydelse fra de pågældende kommuner at varetage fødselshjælpen på øerne.

Forslagets § 13, stk. 3, skulle give udtrykkelig hjemmel for statsstøtte til sådanne ordninger.

Spørgsmål 13. Ad § 4. Hvad vil en distriktsjordemoders løn blive i dag efter de nye løn- ningsregler? Overgangsbestemmelserne?

Beregnet pr. 1. oktober 1952 vil distriktsjordemødrenes løn udgøre følgende beløb:

	Begyndelsesløn		Slutløn	
	Forsørger Kr.	Ikke-forsørger Kr.	Forsørger Kr.	Ikke-forsørger Kr.
Grundløn	3 000,00	3 000,00	3 000,00	3 000,00
Alderstillæg			1 980,00	1 980,00
Pensionsgivende løn ialt	3 000,00	3 000,00	4 980,00	4 980,00
Reguleringstillæg	4 200,00	2 800,00	4 620,00	3 080,04
Midl. tillæg	1 152,00	768,00	1 296,00	1 296,00
Særligt tillæg			42,00	218,04
Total fingeret tjenestemandsløn	8 352,00	6 568,08	10 938,00	9 574,04
		55 pct.		60 pct.
Foreslået distriktsjordemoderløn	4 593,60	3 612,44	6 562,80	5 744,42
Beregnet forhøjelse i forhold til den nuværende løn	1 519,00	637,84	2 473,20	1 654,82

For de nye lønningregler er ikke i forslaget fastsat overgangsbestemmelser. Reglerne vil derfor umiddelbart finde anvendelse for de allerede ansatte distriktsjordemødre, der bevarer den opnåede lønningsanciennitet.